

รามคำราฯ

ภาคหนึ่ง สมัยที่ ๗๗ ปีการศึกษา ๒๕๖๗ เล่มที่ ๔

บทบรรณาธิการ

คำถ้า ใช้อาชญาณเป็นยิงผู้อื่น เพราะเชื่อว่าบิดาของผู้ยิงถูกคุณไส้ยที่ผู้อื่นทำให้สับดา จันเป็นเหตุให้บิดาของตนป่วยนั้นจะอ้างว่าเป็นกรณีที่สำคัญผิดในข้อเท็จจริงขันจะเป็นเหตุให้ผู้กระทำยอมได้รับโทษน้อยลงตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๖๒ วรรคแรก ได้หรือไม่ คำตอบ มีคำพิพากษาภัยการนิจฉัยไว้ดังนี้

คำพิพากษายกฟ้องที่ ๔๕๖๖/๔๕๖๔ จำเลยไปเรียกผู้เสียหายซึ่งเป็นเพื่อนบ้านของจำเลยออกมาทางหลังบ้านแล้วใช้อาชญาณเป็นพากรของกลางยิงผู้เสียหายถึง ๖ นัด กระสุนเป็นถูกบริเวณศีรษะและลำตัวของผู้เสียหาย โดยจำเลยเจตนาประسنศ์ต่อผลให้ผู้เสียหายถึงแก่ความตาย หากแต่ผู้เสียหายได้รับการช่วยเหลือจากแพทย์ได้ทันท่วงที ผู้เสียหายคงไม่ถึงแก่ความตาย ที่จำเลยเชื่อว่าวินิจฉัยจำเลยถูกคุณไส้ยที่ผู้เสียหายทำให้สับดาจำเลยจันเป็นเหตุให้บิดาจำเลยป่วยนั้นก็มิใช่กรณีที่จำเลยสำคัญผิดในข้อเท็จจริงใด ถ้ามีอยู่จริงจะทำให้ผู้กระทำได้รับโทษน้อยลง แม้ข้อเท็จจริงนั้นจะไม่มีอยู่จริงแต่ผู้กระทำสำคัญผิดว่ามีอยู่จริง ผู้กระทำยอมได้รับโทษน้อยลงตาม ป.อ. มาตรา ๖๒ วรรคแรก

โทษในความผิดฐานพยายามฆ่าผู้อื่น ซึ่งต้องระหว่างโทษสองในสามส่วนของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นตาม ป.อ. มาตรา ๒๖๘ ประกอบมาตรา ๙๐ วรรคสอง, ๕๙ (๑) และ ๕๓ มีระหว่างโทษกำหนดไว้ ๓ ประการ เรียงจากหนักไปเบา กล่าวคือ ขั้นหนักที่สุดจำคุกตลอดชีวิต ขั้นรองลงมาจำคุกสามสิบสามปีสี่เดือน และขั้นต่ำสุดจำคุกสิบปีถึงสิบสามปีสี่เดือน โดยให้ศาลใช้ดุลพินิจลงโทษตามความเหมาะสมแก่พฤติกรรมแห่งคดี

คำถ้า ใบถอนเงินและใบมอบฉันทะมีเพียงลายมือชื่อปลอมของเจ้าของบัญชียังไม่ได้กรอกข้อความ เป็นเอกสารสิทธิ์หรือไม่ และการนำสมุดคู่ฝากรับบัญชีคอมทรัพย์ไปโดยเจ้าของบัญชีมิได้อันุญาต เป็นความผิดฐานเอาไปเสียซึ่งเอกสารของผู้อื่น หรือไม่

คำตอบ มีคำพิพากษาภัยการนิจฉัยไว้ดังนี้

คำพิพากษายกฟ้องที่ ๔๐๔๔/๔๕๖๔ จำเลยมีส่วนร่วมในการปลอมเอกสารใบถอนเงินฝากและใบมอบฉันทะของผู้เสียหาย และนำเอกสารปลอมนั้นไปมอบให้ ท. เพื่อให้นำไปใช้ในการเบิกถอนเงินออกมานอกจากบัญชีเงินฝากของผู้เสียหาย เป็นการใช้เอกสารปลอมในประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้เสียหาย

ขณะจำเลยนำไปถอนเงินฝากและใบมอบฉันทะไปมอบให้ ท. ในใบถอนเงินฝากมีเพียงลายมือชื่อปลอมของผู้เสียหายในช่องลายมือชื่อเจ้าของบัญชียังมิได้กรอกจำนวนเงินที่ขอถอนส่วนในใบมอบฉันทะด้านหลังใบถอนเงินฝากมีเพียงลายมือชื่อปลอมของผู้เสียหายในช่องลายมือชื่อ

เจ้าของบัญชียังมิได้กรอกข้อความว่ามอบฉันทะให้ผู้ใดเป็นผู้รับเงินที่ขออน เนื่นเป็นเอกสารที่ ข้อความยังไม่สมบูรณ์มิใช่เอกสารอันเป็นหลักฐานแห่งการก่อเปลี่ยนแปลง โอน สงวนหรือ รับซึ่งสิทธิ์อิไม่ได้ว่าเป็นเอกสารสิทธิตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑ (๙) การกระทำ ของจำเลยไม่เป็นความผิดฐานปลอมเอกสารสิทธิ์และใช้เอกสารสิทธิ์ปลอมคงเป็นความผิดฐาน ปลอมเอกสารและใช้เอกสารปลอม

ไม่ว่าจำเลยจะนำสมุดคู่ฝากบัญชีออมทรัพย์สหกรณ์ออมทรัพย์ของผู้เสียหายมาจากการ เจ้าหน้าที่สหกรณ์ออมทรัพย์ซึ่งมีหน้าที่เก็บรักษาไว้อย่างไร แต่จำเลยนำเอกสารสมุดคู่ฝากบัญชีออมทรัพย์นั้นไปมอบให้ ท. เพื่อให้นำไปใช้เป็นหลักฐานประกอบการเบิกถอนเงินฝากของ ผู้เสียหายจากสหกรณ์ออมทรัพย์ โดยที่ผู้เสียหายไม่ได้อ่านถูกต้อง การกระทำ ของจำเลยย่อม เป็นการเอาไปเสียซึ่งสมุดคู่ฝากบัญชีออมทรัพย์สหกรณ์ออมทรัพย์ของผู้เสียหายในประการ ที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้เสียหาย จำเลยมีความผิดฐานเอาไปเสียซึ่งเอกสารของผู้อื่น ตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๗๘

คำตาม ลงลายมือชื่อปลองของผู้อื่นรับรองลงในใบสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน ของผู้อื่นแล้วนำไปใช้ เป็นความผิดฐานปลอมเอกสารราชการและใช้เอกสารราชการปลอม หรือไม่

คำตอบ มีคำพิพากษารื้อกาวินิจฉัยไว้ดังนี้

คำพิพากษารื้อกาวที่ ๑๕๕/๒๕๖๖ จำเลยกับพวกเพียงแต่ปลอมลายมือชื่อของ ผู้เสียหายที่ ๑ และที่ ๓ ลงในสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนที่แท้จริงของผู้เสียหายที่ ๑ และที่ ๓ โดยไม่มีการเติมหรือตัดตอนข้อความหรือแก้ไขสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน ให้แตกต่างไปจากสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนยังคง เป็นเอกสารที่แท้จริง การปลอมลายมือชื่อผู้เสียหายที่ ๑ และที่ ๓ ลงในสำเนาบัตรประจำตัว ประชาชนเป็นเพียงการปลอมเอกสารตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๖๔ วาระแรก การที่จำเลยใช้สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้เสียหายที่ ๑ และที่ ๓ จึงไม่เป็นความผิด ฐานใช้เอกสารราชการปลอม

คำตาม นำเครื่องสูบน้ำแอบสูบน้ำจากบ่อเลี้ยงปลาที่ผู้เช่าครอบครองทำประโยชน์ อุย្ឰตามสัญญาเช่า เพื่อโปรดหนี้เพื่อให้เป็นอาหารแก่โคที่เลี้ยงเป็นความผิด ฐานลักทรัพย์ หรือไม่

คำตอบ มีคำพิพากษารื้อกาวินิจฉัยไว้ดังนี้

คำพิพากษารื้อกาวที่ ๔๔/๒๕๖๖ จำเลยนำเครื่องสูบน้ำเข้ามาแอบสูbn้ำจากบ่อ เลี้ยงปลาที่ผู้เสียหายทั้งสองยังคงครอบครองทำประโยชน์อุย្ឰตามสัญญาเช่าและยังไม่มี

การบอกเลิกสัญญาในเวลาปกติคือ แม้จะเลี้ยงดูบุตรที่มีภาระทางด้านการเงินอยู่บ้านที่ดินที่อยู่ติดกับบ้านบ่อเลี้ยงปลา แต่เป็นการกระทำเพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเอง เป็นการเอาทรัพย์ของผู้อื่นไปโดยทุจริต การกระทำการของจำเลยเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๓๕ (๑)

คำถาน ภริยาทำหนังสือยินยอมให้สามีทำสัญญาเข้าซื้อโดยยอมรับผิดชอบดูแลลูกหนี้ร่วม ถือเป็นการลักเลียงบทบัญญัติเรื่องผู้ค้าประกันตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๖๘๑/๑ หรือไม่

คำตอบ มีคำพิพากษาภริยาภินิจัยไว้ดังนี้

คำพิพากษาภริยาที่ ๔๐๐๙/๒๕๖๖ จำเลยที่ ๓ ภริยาชอบด้วยกฎหมายของจำเลยที่ ๑ ทำหนังสือให้ความยินยอมในการที่จำเลยที่ ๑ ทำสัญญาเข้าซื้อมีเนื้อความว่า จำเลยที่ ๓ รับรู้และยินยอมให้จำเลยที่ ๑ สามีของจำเลยที่ ๓ ทำสัญญาเข้าซื้อ หากจำเลยที่ ๑ ผิดสัญญา หรือมีความรับผิดตามสัญญาเข้าซื้อ จำเลยที่ ๓ ยินยอมร่วมรับผิดกับจำเลยที่ ๑ อย่างลูกหนี้ร่วม หนังสือที่จำเลยที่ ๓ แสดงเจตนาต่อโจทก์มิได้เป็นสัญญายินยอมร่วมรับผิดชอบดูแลลูกหนี้ร่วม อันเป็นการหลบเลี้ยงการทำสัญญาค้าประกันที่มีข้อจำกัดมิให้ผู้ค้าประกันต้องรับผิดชอบดูแล กับลูกหนี้ร่วมหรือในฐานะลูกหนี้ร่วม ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๖๘๑/๑ วรรคหนึ่ง ซึ่งตกเป็นโมฆะ หากแต่เมลักษณะเป็นการให้สัตยาบันแก่นี้ที่จำเลยที่ ๑ คู่สมรส ของตนก่อขึ้น หนึ่งของจำเลยที่ ๑ ตามสัญญาเข้าซื้อถือเป็นหนี้ร่วมระหว่างสามีภริยาที่ จำเลยที่ ๓ ต้องร่วมกับจำเลยที่ ๑ รับผิดต่อโจทก์ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๔๙๐ (๔)

คำถาน ลูกหนี้จดทะเบียนโอนขายที่ดินโดยทำนิติกรรมกับบุคคลที่เป็นตัวแทนของผู้ซื้อ โดยตัวแทนผู้ซื้อมิได้รู้เท่าถึงหัวความจริงอันเป็นทางให้เจ้าหนี้ต้องเสียเบรียบ หากตัวการรู้ว่าเป็นการกระทำให้เจ้าหนี้เสียเบรียบดังนี้ ตัวการถือเป็นผู้ได้ลางงานแต่การนั้นซึ่งเจ้าหนี้จะฟ้องขอให้เพิกถอนนิติกรรมการจดทะเบียนโอนขายที่ดิน ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๒๗๗ วรรคหนึ่ง ได้หรือไม่

คำตอบ มีคำพิพากษาภริยาภินิจัยไว้ดังนี้

คำพิพากษาภริยาที่ ๑๗๑๕/๒๕๖๖ จำเลยที่ ๑ เป็นลูกหนี้ตามคำพิพากษาของโจทก์ ไม่มีทรัพย์สินอื่นที่จะให้โจทก์บังคับคดได้นอกจากที่ดินพิพากษา แม้หนี้ตามคำพิพากษานั้นจำเลยที่ ๑ ต้องรับผิดต่อโจทก์อย่างลูกหนี้ร่วมแต่เป็นเรื่องเฉพาะตัวของจำเลยที่ ๑ ซึ่งโจทก์มีสิทธิ์บังคับชำระหนี้เอกสารแก่ทรัพย์สินของจำเลยที่ ๑ ได้โดยสิ้นเชิง ตามประมวลกฎหมายแพ่งและ

พานิชย์ มาตรา ๒๙๑ การที่จำเลยที่ ๑ จดทะเบียนโอนขายที่ดินพิพาทให้แก่จำเลยที่ ๒ ย่อมมีผลทำให้ทรัพย์สินของจำเลยที่ ๑ ลดน้อยลง และโจทก์ในฐานะเจ้าหนี้ไม่สามารถยึดทรัพย์บังคับคดีแก่ที่ดินพิพาทด้วย จึงเป็นกรณีที่จำเลยที่ ๑ ลูกหนี้ได้กระทำการทั้งรู้อยู่ว่าจะเป็นทางให้โจทก์เจ้าหนี้เสียเบรียบ ต้องด้วยประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๒๓๗ วรรคหนึ่ง

จำเลยที่ ๒ ลงชื่อในหนังสือสัญญาและรับโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินพิพาทจากจำเลยที่ ๑ ในฐานะตัวแทนของ น. ซึ่งเป็นตัวการที่ไม่เปิดเผยชื่อและ น. ยอมให้จำเลยที่ ๒ ออกหน้าเป็นตัวการตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๘๐๖ น. จึงเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดินพิพาทด้วยจริง หาใช่จำเลยที่ ๒ เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดินพิพาทไม่ เช่นนี้ น. จึงเป็นผู้ได้ลากองแต่การนั้นตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๒๓๗ วรรคหนึ่ง เมื่อ น. รู้ดังแต่ทำการสัญญาจะซื้อขายโดยการว่านิบุคคลผู้ร่วมลงทุนในโครงการซึ่งรวมถึงจำเลยที่ ๑ ลูกหนี้ของโจทก์ด้วยไม่มีทรัพย์สินอื่นที่มีมูลค่ามากไปกว่ามูลค่าของโครงการและทำการสัญญาจะซื้อขายโดยการโดยส่งจ่ายแคชเชียร์เช็คให้เจ้าหนี้ของ พ. หรือของนิบุคคลผู้ร่วมลงทุนในโครงการโดยเฉพาะเจาะจง ย่อมเป็นการกระทำให้เจ้าหนี้อื่นรวมทั้งโจทก์ด้วยเสียเบรียบโจทก์เจ้าหนี้มีสิทธิฟ้องจำเลยที่ ๑ ลูกหนี้ และจำเลยที่ ๒ ซึ่งแม้เป็นผู้มีชื่อในทะเบียนที่ดินพิพาทด้วย น. ซึ่งเป็นเจ้าของที่แท้จริงให้เพิกถอนการนัดข้ออธิได้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๒๓๗ วรรคหนึ่ง

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๒๓๗ วรรคหนึ่ง ที่ว่า “แต่ความข้อนี้ ห้ามให้ใช้บังคับ ถ้าปรากฏว่าในขณะที่ทำนิบุคคลนั้นบุคคลซึ่งเป็นผู้ได้ลากองแต่การนั้นมีได้รู้เท่าถึงข้อความจริงอันเป็นทางให้เจ้าหนี้ต้องเสียเบรียบนั้นด้วย” มิได้มายความถึงกับว่า ผู้ได้ลากองแต่การนั้นต้องรู้ถึงตัวเจ้าหนี้ของลูกหนี้โดยเฉพาะเจาะจงว่าเป็นใครด้วยไม่ เพียงแต่รู้เท่าถึงข้อความจริงอันเป็นทางให้เจ้าหนี้ของลูกหนี้เสียเบรียบ แม้มิได้รู้ถึงตัวเจ้าหนี้โดยเฉพาะเจาะจงว่าเป็นใครก็อยู่ในความหมายของบทบัญญัตินี้

ศาลพิพากษาให้เพิกถอนการนัดข้ออธิ การโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินพิพาทระหว่างจำเลยที่ ๑ กับจำเลยที่ ๒ จำเลยที่ ๑ ย่อมกลับมาเป็นเจ้าของที่ดินพิพาทด้วยเดิม เช่นนี้ ศาลต้องยกคำขอของโจทก์ที่ขอให้จำเลยที่ ๒ โอนที่ดินพิพาทแก่จำเลยที่ ๑ หากจำเลยทั้งสองไม่ดำเนินการให้ถือเอกสารคำพิพากษาแทนการแสดงเจตนา

นายประเสริฐ เสียงสุทธิวงศ์
บรรณาธิการ